

Nr 11.

Ankom till Riksdagens kansli den 13 februari 1912 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl Maj:t angående utbytande af fängelsestraff för värnpliktsvägran mot intagande å statens uppfostringsanstalt å Bona.

I en inom Andra kammaren väckt, till lagutskottet hänvisad motion, nr 156, har herr *E. Liljedahl* anfört följande:

»Årligen inträffar det i vårt land, att några unga män i värnpliktsåldern antingen af religiösa eller politiska skäl neka att fullgöra sin värnplikt. Vidhålles denna vägran, så blir följdén fängelsestraff. Man våldför sig därmed utan tvifvel på den enskildes samvete i stället för att undersöka de omständigheter, under hvilka dessa värnpliktsvägrare vuxit upp, och sedan med pedagogiska och humana medel försöka upplysa deras samvete om den oerhörda skillnaden mellan att värna sitt eget land och öfverfalla ett annat. Försvarskriget är lika heligt som anfallskriget är skändligt — det må sedan vara hur svårt som helst att begreppsmässigt fixera det ena och det andra.

Rättast torde vara att utbyta det nuvarande fängelsestraffet för värnpliktsvägran mot en verklig uppfostran vid statens uppfostringsanstalt å Bona.

På grund af hvad jag sålunda anfört hemställes, det Riksdagen ville besluta att till Kungl. Maj:t ingå med en skrifvelse, att det täcktes Kungl. Maj:t utreda, huruvida ej det nuvarande fängelsestraffet för värnpliktsvägran kunde utbytas mot ett intagande å statens uppfostringsanstalt å Bona, samt för Riksdagen framlägga de förslag, hvartill en sådan utredning kan föranleda.»

*Utskottets
yttrande.*

Enligt Kungl. Maj:ts nådiga stadga för tvångsuppfostringsanstalten å Bona den 16 september 1904 är anstaltens ändamål att i

öfverensstämmelse med lagen angående verkställighet af domstols förordnande om tvångsuppfostran den 27 juni 1902 för uppfostran till gudsfruktan och arbetsduglighet intaga minderåriga af mankön, om hvilka domstol förordnat att de skola, i stället för att undergå straff, insättas i allmän uppfostringsanstalt.

Att i en anstalt med detta ändamål intaga sådana personer, som i motionen afses, lärer icke vara lämpligt eller med nämnda ändamål förenligt.

Utskottet får därför hemställa,

att förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 februari 1912.

På lagutskottets vägnar:

JOHAN WIDÉN.

Herrar *Håkanson* och *Söderbergh* hafva begärt få antecknadt, att de ej deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
